

LO
Youngsgate 11
0181 Oslo

Vår sak nr: 2016-AR-02050

Deres ref.: 16/1121-3 600.01/OYNI

Dato: 25.5.2016

HØRING - FORSLAG TIL ENDRINGER I BARNEVERNLOVEN: KVALITETS- OG STRUKTURREFORM

Vi viser til høring om forslag til endringer i barnevernloven. Vi har mottatt innspill fra våre medlemmer i NTL Bufdir/Bufetat og NTL Buf familie og beredskapshjem.

Overordnede merknader

Selv om den foreslåtte ansvarsfordelingen mellom stat og kommunene tydeliggjør oppgavedelingen mellom fovaltningnivåene, reiser den nye organiseringen spørsmål knyttet til hvordan implementeringen skal skje og virkningen av organiseringen for fagområdet samlet sett. Vi er bekymret for hvordan kommunene skal løse oppgavene fremover. Den skisserte løsningen forutsetter et betydelig kompetanseløft i kommunene samt et forpliktende samarbeid/samorganisering særlig mellom kommuner for å sikre tilstrekkelig kompetanse til å løse førstelinjeoppgavene på barnevernområdet.

Det er avgjørende at barn og ungdom får god hjelp uavhengig av geografisk bosted eller kommunenes økonomi og kompetanse. Private aktører som foruten regulær avlønning til de ansatte har profitt som formål, bør ikke danne grunnlaget for fremtidens barnevern.

Det foreslås at familie- og beredskapshjem skal inn under en statlig andrelinjetjeneste som kommunene har muligheter å benytte gjennom betaling av egenandel. Høringsnotatet sier lite om antallet familie- og beredskapshjem, og størrelsen på egenandelen til kommunen. Våre medlemmer i familie- og beredskapshjem er bekymret for utviklingen, spesielt når kommunene setter budsjetter opp mot bruken av tjenester fra statlig andrelinjetjeneste. Kompetansen som er oppbygd over mange år blant våre medlemmer er en stor samfunnsressurs. Det er viktig at denne ressursen ivaretas og ikke forsvinner som følge av kommunale innsparinger. Vi mener at en statlig andrelinjetjeneste for fosterhjem med heltidsengasjement er et valg for fremtiden og at kommunene har ansvaret for andre typer fosterhjem.

Institusjonene

Det vises til at bakgrunnen for forslaget er at tilbudet av institusjonsplasser er for dårlig, at kommunene og Bufetat har ulike insentiver ved valg av institusjonsplass, og at det er store geografiske forskjeller. Dette er for så vidt ikke noe nytt, og har også vært bakgrunn for statlig overtakelse av det fylkeskommunale barnevernet i 2004. Vi er enige i at det er behov for tydeligere grenser mellom Bufetats og kommunenes ansvarsområder.

Vi tilsutter oss forslaget om at Bufetat fortsatt skal ha ansvar for andrelinjetjenesten, herunder en plikt til å sørge for et differensiert institusjonstilbud og at kommunene bør få større mulighet til å foreslå det «for barnet beste tilbud». Bufetat vil få ansvar til å utvikle en portal som vil gi god informasjon om plasstilbudet. Alle plasseringer skal skje gjennom Bufetat.

Høringsforslaget omtaler ovennevnte valgfrihet også som en frihet for å velge fritt mellom private og statlige institusjoner. Bufetat bør pålegges å utvikle en strategi for hvilke målgrupper som skal få tilbud i statlige institusjoner, og eventuelt hvilke målgrupper som skal gis tilbud i institusjoner som drives av ideelle organisasjoner. Private institusjonsplasser må kun utgjøre et supplement til det offentlige, ikke som et likestilt alternativ til statlige plasser. Aktører som har profitt som formål bør ikke benyttes. Det er institusjonenes faglige kvalitet og ikke døgnprisen, som skal være styrende for valg av løsning.

Finansieringsansvaret

Høringssvaret presenterer to alternative forslag i form av full prisdifferensiering eller delvis prisdifferensiering. En full prisdifferensiering vil støtte opp under større priskonkurranse mellom de ulike tilbyderne. Dette bør motvirkes. I høringsnotatet har departementet selv anført at «for sterk priskonkurranse vil føre til uheldig kvalitetsreduksjon». Vi ber om at denne finansieringsordningen ikke benyttes.

Vi anbefaler at egenandelen kan styres av tiltakets art basert på behovet til det enkelte barn. Eventuelle økte egenandeler for kommunene må imidlertid kompenseres.

Det er avgjørende at antallet familie- og beredskapshjem ikke reduseres og at egenandelen til kommunen ikke blir satt for høyt slik at man risikerer et underforbruk. Det må fortsatt være mulig for kommunene etter 2020 å ha mulighet for å benytte en statlig andrelinjetjeneste med tiltak for barn og unge som har et akutt behov, eller trenger et familiehjem istedenfor institusjonsopphold.

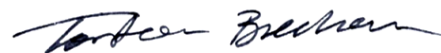
Regulering av organiseringen av andrelinjetjenesten

Høringsnotatet skisserer noen utfordringer knyttet til dagens organisering av Bufdir/ Bufetat. Det er viktig at Bufdir som fagdirektorat har en uavhengig rolle, men det er ikke gitt at dette bør medføre en innføring av et organisatorisk skille mellom fagdirektoratet og styringen av regionene.

Vi er uenig i at det skal utredes mulige løsninger som gir de statlige institusjonene større konkurransevilkår. Vi motsetter oss også en organisering i form av statlig foretak. Barneverntjenester er både en grunnleggende velferdstjeneste og myndighetsutøvelse som må ligge til forvaltningen. Denne må ikke privatiseres, men være et offentlig ansvar underlagt politisk styring og kontroll.

Med hilsen
NORSK TJENESTEMANNSLAG

Fredrik Oftebro
2. nestleder

Torstein Brechan
forbundssekretær